

Et mindretal (3 medlemmer) udtalte om nogle bestemmelser, at man kunne anbefale en ændring, og om andre bestemmelser, at man ikke havde noget at indvende imod en ændring. Derimod kunne mindretallet ikke tiltræde, at de forhøjede minima blev slettet i §§ 180 og 181 (brandstiftelse), 183 (sprængning), 216 (voldtægt), 237 (drab), 246 (forsætlig grov legemsbeskadigelse) og 288 (røveri).

Bortset fra § 237 er det forhøjede minimum senere slettet i alle de bestemmelser, med hensyn til hvilke mindretallet udtalte sig imod en ændring.

Spørgsmålet blev på ny overvejet af Straffelovrådet i betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse. I betænkningen konkluderede Straffelovrådet (alle 7 medlemmer), at de forhøjede minima i alle de bestemmelser, hvor de stadig fandtes, kunne ophæves. Straffelovrådet udtalte endvidere, at det efter rådets opfattelse næppe kommer på tale at indføre nye forhøjede minima for fængselsstraffe.

5. Såfremt Folketinget ønsker at skærpe straffene på et område, bør dette give sig udtryk i en ændret lovgivning. En drøftelse i Folketinget, f.eks. i forbindelse med en forespørgselsdebat eller behandling af et beslutningsforslag, er således ikke bindende for domstolene.

Dette udelukker dog ikke, at tilkendegivelser fra Folketinget i visse tilfælde kan give anledning til (mindre) ændringer i strafudmålingspraksis på et område. Således kan en drøftelse i Folketinget føre til, at anklagemyndigheden søger egnede sager indbragt for Højesteret med henblik på, at Højesteret kan tage stilling til, om der bl.a. i lyset af udviklingen i samfundets syn på de pågældende overtrædelsers grovhed er grundlag for at foretage en vis tilpasning af strafudmålingen.

Som et eksempel på en sådan ændring af straffniveauet uden forudgående lovændring kan nævnes Højesterets dom af 8. maj 1996 (Ugeskrift for Retsvæsen 1996, s. 1017), hvor Højesteret fandt, at udgangspunktet for strafastsættelsen i sager om uagtsomt manddrab i forbindelse med førstegangstilfælde af spirituskørsel burde hæves fra 4-6 måneders ubetinget fængsel til 6-8 måneders fængsel.

Spørgsmål nr. 8:

Er ministeren enig i, at anklagemyndighe-

den er og bør være en kriminalpolitisk aktør gennem de påstande, der nedlægges under en straffesag?

Svar:

Efter det såkaldte objektivitetsprincip i retsplejelovens § 96, stk. 2, har anklagemyndigheden pligt til ikke alene at påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også, at forfølgning af uskyldige ikke finder sted. Anklagemyndigheden har således en pligt til at udøve hvervet som anklager med henblik på, at en straffesag får det resultat, som er i overensstemmelse med loven og med retspraksis. Anklagemyndighedens påstande om skyldspørgsmålet skal således udformes ud fra en objektiv vurdering af omstændighederne i den konkrete sag sammenholdt med de almindelige regler om ansvar for straffbare handlinger og retspraksis m.v. på området.

Hvis der i udtrykket »kriminalpolitisk aktør« ligger, at anklagemyndigheden kan nedlægge påstande om straf, som der ikke er grundlag for efter gældende lovgivning m.v., er Justitsministeriet således ikke enig heri.

Anklagemyndigheden har dog visse muligheder for at søge strafudmålingspraksis skærpet på et område, eksempelvis som nævnt i pkt. 5 i besvarelsen af spørgsmål nr. 7. I tilfælde, hvor ændrede forhold, herunder ændringer i samfundets syn på de pågældende lovovertrædelsers grovhed, giver anledning til at revurdere den hidtidige strafudmålingspraksis, vil det efter omstændighederne være anklagemyndighedens opgave at søge udmålingspraksis skærpet.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 9.

Spørgsmål nr. 9:

Er ministeren enig i, at det er anklagemyndighedens forpligtelse at anke sager, der ligger under det straffniveau, som anklagemyndigheden finder rigtigt?

Svar:

Som nævnt ovenfor under besvarelsen af spørgsmål nr. 8, er det anklagemyndighedens opgave at udøve hvervet som anklager med henblik på, at de domme, der afsiges i straffesager, er i overensstemmelse med lovgivningen og praksis på området. Heri ligger, at byrettsdomme med en strafudmåling, der efter ankla-